

Створення Web-сторінки.

У найпростішому випадку Web-сторінка являє собою гіпертекстовий документ, який зберігається у вигляді текстового файла, -як правило, з розширенням *.htm* або *.html*. Для оформлення гіпертекстових документів використовується спеціальна мова розмітки, яка називається HTML.

Мова HTML складається із спеціальних вказівників для розмітки тексту, які називаються тегами. *Тег* являє собою інструкцію для браузера, яка визначає спосіб відображення тексту. Тег завжди починається із знака «<» («менше») і закінчується знаком «>» («більше»). Існують два типи тегів — парні і непарні. Парний тег можна порівняти з дужками в математичному виразі. Парний тег впливає на текст з того місця, де вжитий, і до того місця, де вказана ознака закінчення його дії. Цією ознакою служить той самий тег, але він починається із похилої риски «/» (англійською вона називається *слеш*). Крім того, теги поділяються на категорії залежно від функцій, які вони виконують: *структурні теги, теги форматування абзаців, символів, визначення гіперпосилань, включення графіки* тощо.

Для опису структури HTML-файла використовуються такі парні теги:

<HTML> </HTML> — вказують браузеру, що далі йде HTML-файл. Ці теги обрамляють документ, тобто весь текст знаходиться між цими тегами. Далі потрібно розділити документ на дві частини, одна з яких є заголовок, а друга — текст;

<HEAD> </HEAD> — між цими тегами повинен знаходитися заголовок документа, що складається з кількох частин, основна з яких є заголовок вікна;

<TITLE> </TITLE> — теги заголовка. Заголовок розміщується між тегами HEAD;

<BODY> </BODY> — між цими тегами подається інформація, яка повинна відображатися на екрані при перегляді за допомогою браузера. Тег BODY може мати кілька параметрів, що описують колір фону вікна перегляду, малюнок у ньому, колір тексту і т.п.

Для форматування символів використовуються теги:

 — для напівжирного шрифту;

<I> </I> — для подання тексту курсивом;

<U> </U> — для підкреслення тексту.

Крім вказаних тегів, існують теги для управління зовнішнім виглядом Web-сторінки, для включення графіки в Web-сторінку тощо.

Теги, що визначають гіперпосилання, дозволяють вказати, як ця сторінка пов'язана з іншими документами Інтерне-ту. Для того щоб задати

гіперпосилання, треба знати ім'я файлу, до якого потрібно переміститися, і текст або зображення, з яким буде пов'язане це гіперпосилання. Для вставки гіперпосилання до Web-сторінки використовується тег <A>:

 слово (група слів), малюнок або інший об'єкт, за яким здійснюється гіперпосилання на файл, ім'я якого вказане в HREF

Розглянемо створення найпростішої сторінки (рис.33). Для створення цієї сторінки слід набрати в будь-якому текстовому редакторі наступний текст:

```
<HTML>
<HEAD>
<TITLE> MY FIRST PAGE </TITLE>
</HEAD>
<BODY BGCOLOR = WHITE>
<P> <FONT COLOR = BLACK SIZE = 6>
<CENTER > Вітання <B>всім</B>, хто заглянув до моєї <U> <1>сторінки
</l></U>! </CENTER> </FONT> 4 </BODY> </HTML>
```

Файл з набраним текстом слід зберегти на диску у текстовому форматі, але з розширенням *.htm*. Сторінку можна переслати на сервер (при наявності відповідних прав), а можна відкривати з локального диску.

Існують інструментальні засоби, які полегшують створення Web-сторінок (Composer, який входить до складу Netscape Communicator, Front Page та ін.). Сучасні текстові процесори також дозволяють зберігати документ у форматі Web-сторінки.

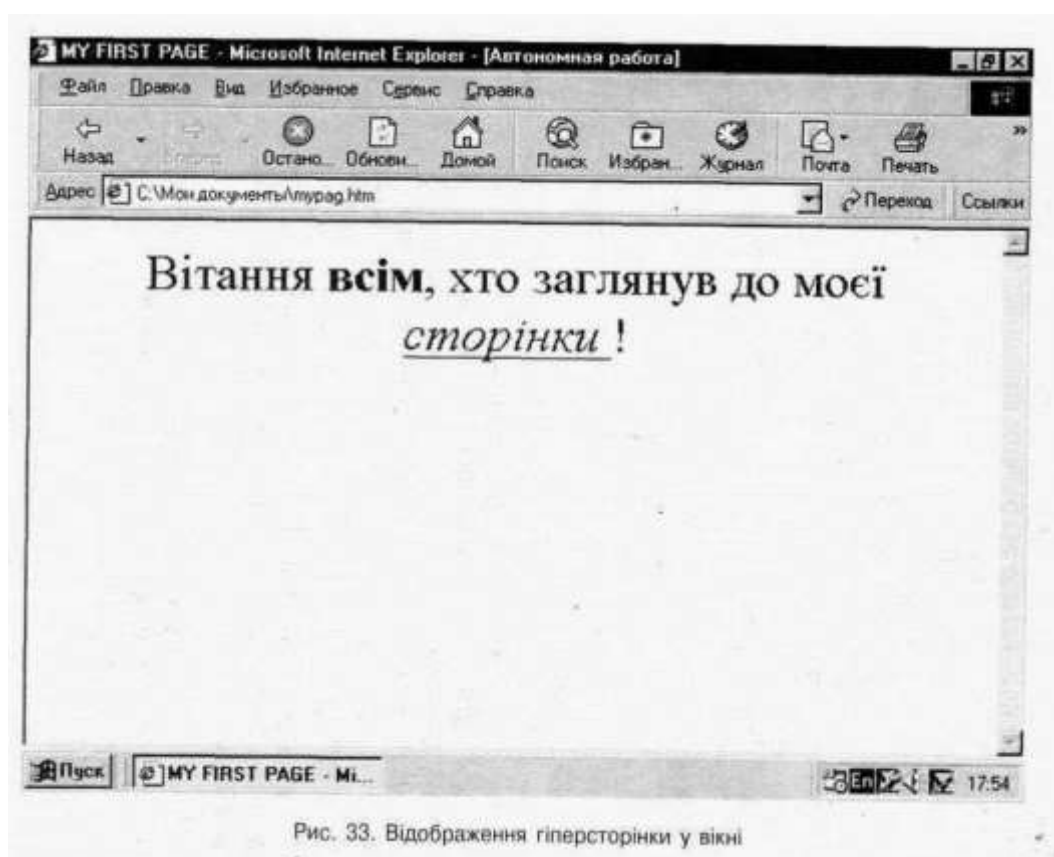

Рис. 33. Відображення гіперсторінки у вікні